

Изх. № 39/17.07.2012 г.

*Да се
решият
всички съдени*

ДО КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД

По конституционно дело №4/2012 г.

МОЛБА

От Сдружение „Българска национална асоциация „Активни потребители“, регистрирано с решение на СГС по фирмено дело № 93/1999 г., Булстат 121869918, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Врабча“ №26, представлявано от Богомил Христов Николов – Изпълнителен директор

18. VII. 2012

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

I. Моля Сдружение „Българска национална асоциация „Активни потребители“ да бъде конституирано като заинтересовано лице по горепосоченото конституционно дело по следните съображения:

Със заповед № РД-16-578/28.05.2011 г. на Министъра на икономиката, енергетиката и туризма сдружение Българска национална асоциация „Активни потребители“ е единственото признато за представително сдружение на потребителите на национално равнище. В качеството ни на представително сдружение, имаме правата, регламентирани в чл.169, ал.1 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), включително и да сезираме компетентните съдилища за нарушаване правата и интересите на потребителите в случаите и при условията на ЗЗП. Независимо, че Сдружение „Българска национална асоциация „Активни потребители“ не е сред изброените субекти в чл.150 от Конституцията и не разполага с възможност за инициира производство пред Конституционния съд за установяване противоконституционност на законов текст, то считаме, че като единственото, признато по съответния ред за представително сдружение на потребителите Сдружение „Българска национална асоциация „Активни потребители“ има обоснован правен интерес да бъде конституирано като заинтересовано лице по конституционно дело №4/2012 г.

II. Становище по същество във връзка с допуснатото за разглеждане искане на Омбудсмана на Република България за установяване противоконституционност на чл.417, т.2 от ГПК.

Считаме, че чл.417, т.2 от ГПК противоречи на чл. 19, ал.2 от Конституцията на Република България, тъй като не защитава потребителя, не предотвратява злоупотреба с

монополизма и нелоялната конкуренция и не гарантира равнопоставеност на правните субекти. Съображенията ни са следните:

1. Предоставената възможност на банките да се ползват от изключително облекчената процедура на чл.418 във връзка с чл. 417, т.2 от ГПК за издаване заповед за незабавно изпълнение и да са приравнени на държавните учреждения и общините (без да подлежат като тях на одит от Сметната палата или на друг орган във връзка с редовността на документите си) **не е съпътствана от достатъчно законови гаранции и контрол върху документите**, с които се установяват вземанията на банките или т.н. „счетоводни книги“. Съгласно чл.418, ал. (2) от ГПК изпълнителният лист се издава, след като съдът провери дали документът е редовен от външна страна и удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника. Няма обаче нормативна регламентация за това какви реквизити и данни трябва да съдържа един документ, за да бъде редовен от външна страна.
2. Трайна практика при всички банки е едностранното приемане на Общи условия на договорите, които банката сключва с потребителите като разполага с възможността да изменя тези Общи условия по свое усмотрение, включително едностранно да променя лихви, такси и други плащания към нея във връзка с вече сключени договори за кредит. Няма никаква законова гаранция, че дадена банка няма неправомерно едностранно да начисли суми, които да претендира от потребителя и ползвайки се от възможността, предвидена в чл.417, т.2 от ГПК да се снабди с изпълнителен лист да го постави в невъзможност да реагира по друг начин, освен завеждайки самостоятелен иск срещу банката, при който икономически по-слабата страна - потребителя поема цялата доказателствена тежест и първоначално заплащане на разходите до решаване на делото. **Процедурата за издаване на заповед за изпълнение, предоставена на банките с чл.417, т.2 от ГПК, разгледана в контекста на правната възможност и практика на банките за едностранно променяне на Общите им условия, лихви и такси по кредитите без гарантиран контрол, не защитава потребителя, не предотвратява злоупотреба с монополизма и нелоялната конкуренция и не гарантира равнопоставеността на правните субекти.**

Предвид горното моля да упражните правомощията си и да установите противоконституционност на чл.417,т.2 от ГПК поради противоречие на чл.19, ал.2 от Конституцията на РБългария.

III. Доказателства:

В последните две години пред съдилищата бяха повдигнати спорове и бяха постановени съдебни решения, по които бе установено, че банките незаконосъобразно едностранно променят своите Общи условия, лихви и такси. В много от случаите съдилищата приеха нищожност на тези клаузи на Общите условия като неравноправни по смисъла на чл.143 от Закона за защита на потребителите и съответно противоречащи на закона.

Приложено, представяме и моля да бъдат приети като доказателства по делото съдебни решения по следните дела:

1. Решение от 2011 г. по гр. д. №: 25842/2011 г. на Софийски Районен съд, първо гражданско отделение, 38-ми състав

2. Решение № I-34-30 от 07.05.2012 г. по гр. д. № 26494/2011 г. на Софийски Районен съд, първо гражданско отделение, 34-ти състав
3. Решение № 881 от 11.05.2012 г. по гр.д. № 7244/2011 г. на Русенски Районен съд, тринадесети граждански състав
4. Решение от 03.02.2012 г. по гр. д. № 15502/2011 г. на Софийски Районен съд, първо гражданско отделение, 36-ти състав
5. Решение от 17.01.2012 г. по гр. д. № 2197/2011 г. на Софийски Районен съд, първо гражданско отделение, 48-ми състав
6. Решение №12 от 10.01.2011 г. по гр. д. №6900/2010 г. на Русенски Районен съд, дванадесети граждански състав

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР:

БОГОМИЛ НИКОЛОВ